

[Chr. Christensen.]

ansvaret for forvaltningen af borgernes penge.

Jeg talte ikke på den danske folkekirkes vegne, som hr. Poul Dam antydede, men jeg sagde, at jeg forstod, at det på den danske befolkning havde virket anstødeligt og dybt sårende, især på den del, der bekendte sig til den kristne tro. Det er noget helt andet end det, hr. Poul Dam antydede.

Til hr. Albertsen vil jeg gerne sige, at her er ikke tale om politisk censur i alle forhold vedrørende statsstøtte til film. Hvis det havde været vort ønske, så havde vi ikke begrænset filminstitutts bemyndigelse, så havde vi helt borttaget den.

Hr. Flygaard var også inde på spørgsmålet om at komme på kant med grundloven. Lovforslag, der fremsættes med det formål, jeg nævnte før, at bringe ansvaret ind i folketinget, kan aldrig nogen sinde være på kant med grundloven.

Så kom hr. Melchior med et spørgsmål, som var meget centralt: har kristeligt folkeparti ikke tænkt på, at folketinget har ansvaret? Jo, netop derfor er det, vi kommer med vort forslag, for det viste sig sidste sommer, at da den store del af den danske befolkning var skuffet, såret og i mange tilfælde vred, stod minister og folketing hjælpeløse. Ingen havde ansvaret. Så må det være folketingets opgave, hr. Melchior, at sige: lav loven om! Det er for at bringe disse forhold i orden, at vi nu har fremsat vort forslag. Der må være en ansvarlig part.

Må jeg så lige bruge de sidste minutter til at sige: kristeligt folkeparti har tidligere her fra denne talerstol givet udtryk for sit positive syn på kunsten, men vi ønsker ikke garanti eller statspenge til film, der gør nar af minoriteter. Det har ikke noget med censur at gøre. Vi ønsker at støtte kunsten i det omfang, kunsten er positiv.

Filminstitutts uafhængighed er svaret med, at instituttets magt skulle være udøvende, hvorimod folketingets skulle være lovgivende. Med nugældende lov besidder instituttet en magt — som jeg omtalte det før — der rækker langt ind i folketingets magt, nemlig magten til for statens, eller skal vi sige skatteborgernes, penge at fremme eller hæmme en bestemt kulturpolitisk udviklingstendens. Det er en ten-

dens, der kan være helt ude af trit med befolkningens indstilling og måske kun repræsenterer en mindre gruppe.

Man kan egentlig godt opfatte loven som en reminiscens fra enevælden, fordi statsansat ekspertise og ikke folkevalgt mangel på ekspertise af et måske for ukritisk folketing er ophøjet til sagkundskab med hensyn til befolkningens smag og økonomiske ydelser vedrørende kunsten. Man har som følge af Thorsen-debatten efterhånden en udpræget fornemmelse af, at skældsyttringer om politisk censur og styring bliver fremsat i den ikke særlig sobre hensigt at dølge ønsket om bibeholdelse af det fortsatte ekspertstyre og ekspertcensur med hensyn til befolkningens opfattelse af kunst, og hvad dens penge skal bruges til.

(Kort bemærkning):

Bernhard Baunsgaard (RV):

Måtte jeg ikke bede ordføreren for kristeligt folkeparti tænke én gang til over det, han selv sagde: blot kunsten er positiv, vil vi gerne støtte. Ja men hvem afgør, om kunsten er positiv? Når jeg nu siger, at god kunst ofte er negativ, så ligger der i dette, at god kunst ofte for os peger på ting i samfundet, som meget vel kunne være helt anderledes. Denne kunst, der vil få os til at tænke én gang til, skal vi altså ikke give støtte til. Det er umuligt at gennemføre en sådan lovgivning.

Måtte jeg i fortsættelse af dette kommentere kulturministerens ord fra før. Jeg forstod meget vel, at kammeradvokaten efter ministerens mening skulle udtale sig om juridiske forhold som en rådgivning, sådan at man kunne forhindre støtte til kunst, der måske og måske ikke stred mod dansk lovgivning, måske eller måske ikke virkede stødende på nogle kredse i befolkningen og måske og måske ikke virkede nedbrydende på Danmarks omdømme i udlandet. Ja men god kunst angriber ofte de ting, vi tror ikke kan være anderledes.

Det var nøjagtig dette, jeg tog afstand fra. Kammeradvokaten bør ikke drages ind i disse spørgsmål om støtte til filmproduktion i Danmark. Jeg gentager, hvad jeg sagde: det eneste, man kan forlange bliver sat ind som noget nyt, er kravet om,